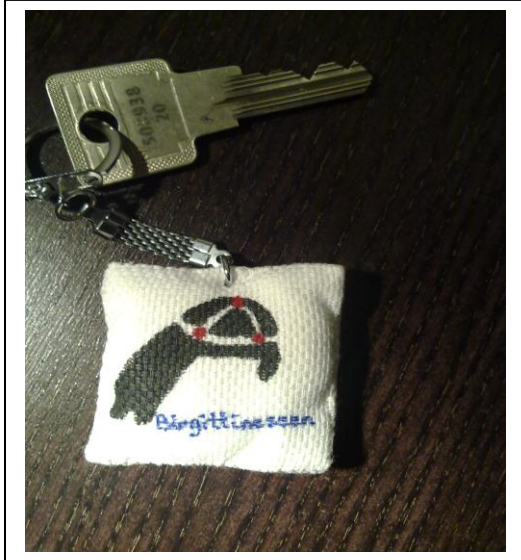

Ontmoeten van de stilte en de ander.

Een impressie van het derde wandelweekend georganiseerd door de werkgroep Gaandeweg van de Spirituele Sociëteit zeeland

Van vrijdagavond 21 tot en met zondagmiddag 23 oktober 2011 waren we voor de tweede keer te gast in het Birgittinessen klooster in Weert: een gastvrije kloostergemeenschap van zusters Birgittinessen, afkomstig uit verschillende landen en werelddelen.

De start

Met negen mensen waren we, zoveel mogelijk gebruikmakend van gezamenlijk vervoer op vrijdagmiddag voor de tweede keer naar dit klooster, gelegen in het centrum van Weert gereden. Van vorig jaar herinnerden we ons nog de buitengewoon goede verzorging. Zo staat er op je kamer al een flesje Spa klaar en ook de inwendige mens heeft niets te klagen. 's Avonds een drie gangenmaaltijd met witte of rode wijn; prima ontbijt met brood, muesli, cornflakes, sap en diverse soorten beleg en een door de zusters klaar gemaakt lunchpakket, compleet met broodjes, fruit, water, bekertje yoghurt.

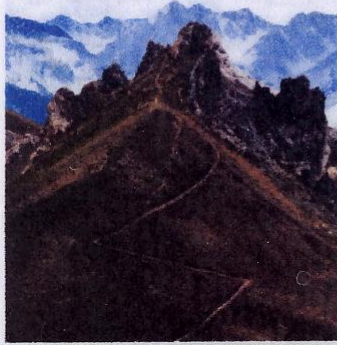
Op vrijdagavond maakten we onder leiding van Janne Sanderse nader kennis met elkaar. We vertelden iets over onszelf en onze levensloop. Rondom de vraag wat op dit ogenblik het belangrijkste thema is in ons leven beleefden we in tweetallen intensieve gesprekken.

Op pad.

Op zaterdagmorgen begonnen we onder leiding van Cor Kuyvenhoven om negen uur met onze wandeling. Het had 's nachts licht gevoren en de heldere lucht beloofde een fraaie herfstdag. De wandeling van ongeveer twintig kilometer bood aan een ieder van ons de mogelijkheid om geraakt te worden. Op de eerste plaats door de natuur zelf. De herfstzon priemde vingers van licht door de bomen langs de bospaden. Omgeven door de stilte en de rust van het landschap kwamen we ook zelf tot rust en zodoende dichterbij onszelf en de ander. Gedurende drie uur hebben we bewust in stilte gelopen, daarbij geholpen door een inspiratiekaartje rondom het thema stilte.

De Stilte

Thuis kom je er misschien niet zo aan toe, maar wie wandelt zaait rust en stilte in zichzelf. Dit deel van de wandeling kan je helpen beter waar te nemen en helpt je dichter bij jezelf te komen.

Denken:

+ Maak je wel eens tijd vrij voor stille momenten, voor stilte in je leven? Zo ja, hoe doe je dat en wat doet dat met je? Zo nee: wat belemmert je? Hoe vind je dat?

+ Op welke wijze zou je zelf meer momenten van stilte kunnen creëren?

+ Hoe is het voor je, om met iemand anders te lopen en niets tegen elkaar te zeggen?

Doen:

Wees eens stil: wat hoor je om je heen?
Wat dient zich aan

“Ik sta even stil en dat is een hele vooruitgang”
(Bertold Brecht)

Cor Kuyvenhoven, pelgrim naar Rome en Santiago de Compostela en fervent wandelaar, vertelde af en toe interessante culturele historische wetenswaardigheden en had de route zo gepland dat er af en toe een café kon worden aangedaan. We weten nu waarom Antonius abt meestal met een varkentje aan zijn voeten wordt afgebeeld en waarom dat grote ven “de IJzeren Man” heet.

De lunch vond op de stuifzanden van de Tungeler wallen plaats, een prachtige, heuvelachtige, stille, maar door het verleden ook beladen plaats. De Duitsers hadden er in de Tweede Wereldoorlog een kamp van de Arbeidsdienst en in de vijftiger jaren stonden er barakken waar uit Indonesië gerepatrieerde KNIL militairen en hun families werden gehuisvest. Van dit zogenaamde Ambonezenkamp is nu zo goed als niets meer terug te zien.

Nadat velen 's avonds de dagsluiting in de kapel van de zusters hadden meegemaakt, kwamen we in een gesprek met elkaar nog even terug op wat stilte met ons doet en deed.

De wandeling op zondag was korter, zo'n vijftien kilometer en voerde ons o.a. over de schitterende Boshoverheide. Het grootste grafveld van Noord-West Europa. Een plek waar je als vanzelf tot inkeer komt en de stilte en de kracht ervaart. De vragen van het tweede inspiratiekaartje lieten ons nadenken over de vraag hoe wij staan tegenover de uitspraak van de Dalai Lama, die eens zei “wandelen is bidden met je voeten”. Ervaren wij dat ook zo? Wat

is wandelen eigenlijk voor jou? En bidden? Welke krachtige manieren kent en gebruikt elk van ons om naar binnen te keren en zich te richten op zingeving en contemplatie?

Bijna aan het einde van de wandeling kwamen we bij de best bewaarde boerenschans van Nederland, in het buurschap Boshover, waar we de door de mensen zelf gerestaureerde Oda kapel binnengingen. We zongen er en zaten gewoon maar eens even stil, te kijken naar het zacht binnenvallende licht en we luisterden naar onszelf en naar het licht.

Om drie uur waren we weer in het klooster terug.

Slot

Door middel van enkele kernwoorden vertelden we elkaar wat we van het weekend vonden: rijkdom, harmonie, stilte, geschenk, ontvangen, samen zijn, het waren zomaar enkele als vanzelfsprekend opkomende kernachtige samenvattingen die gegeven werden.

Janne stak een kaars aan, we gaven degene die naast ons zat de kaars en een persoonlijke wens mee. Daarmee sloten we dit geslaagde weekend af.